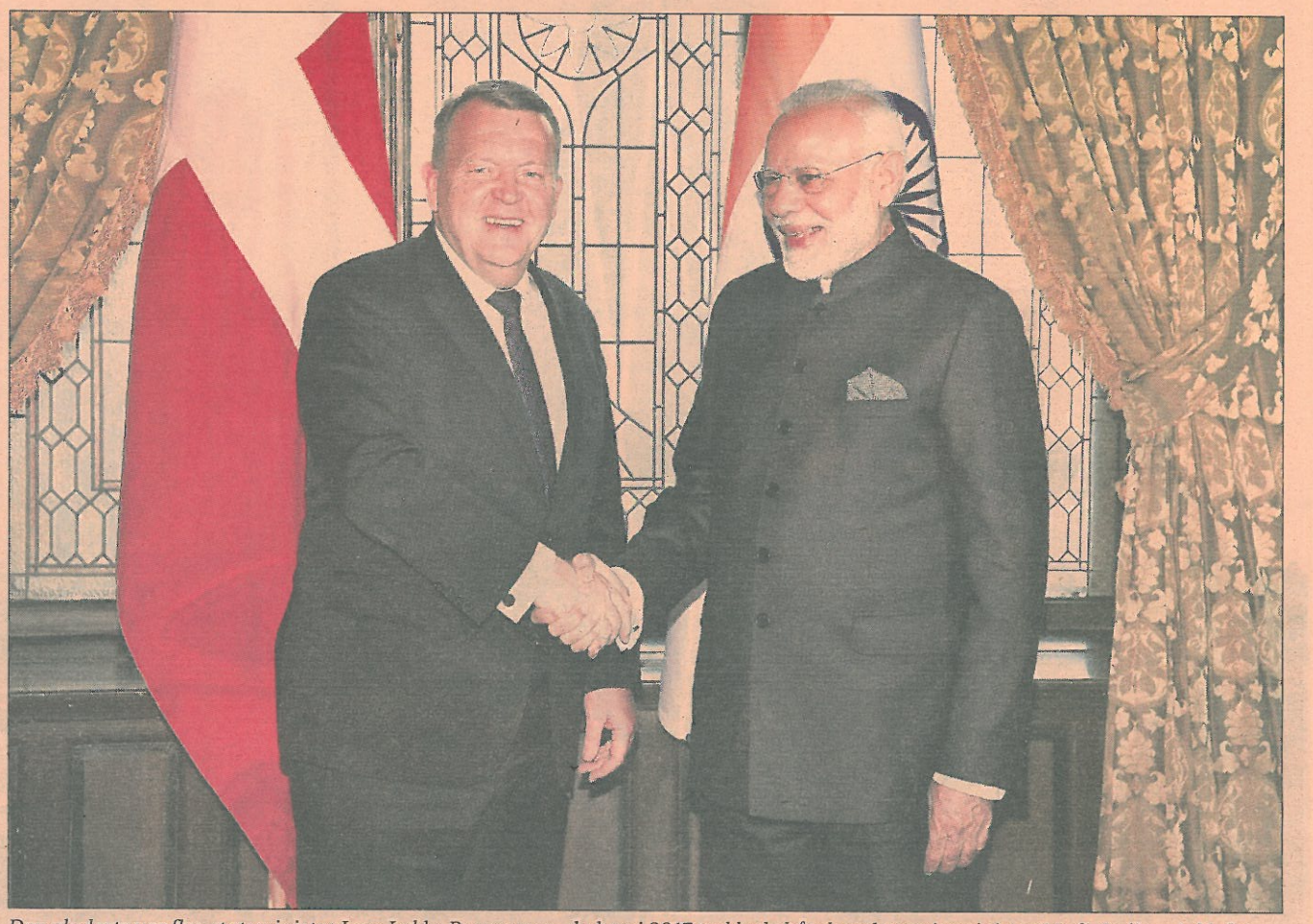

Indsigt

Hakon Redder, *udenrigsredaktør*, ***@HakonRedder***

Indien er Danmarks nye bedste ven i Asien

Statsminister Mette Frederiksen besøger i weekenden Indiens premierminister Modi – så er forholdet "fuldt normaliseret"

Den gladeste var fhv. statsminister Lars Løkke Rasmussen, da han i 2017 trykkede hånd med premierminister Modi, Indien. Arkivfoto: TT News Agency/Claudio Bresciani/ Ritzau Scanpix

Fuld normalisering.

Efter Niels Holck-affæren er det i regeringen nøgleordet, når statsminister Mette Frederiksen (S) i New Delhi lørdag modtages af Indiens udenrigsminister og senere mødes med Indiens 71-årige premierminister Narendra Modi. Til hvad der i Statsministeriet betegnes som et længere møde med en omfattende dagsorden.

Man kan ødelægge festen ved at pege på, at også fhv. statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) fejrede samme begivenhed. Først, da han mødtes med Narendra Modi ved et nordisk-indisk topmøde i april 2018, og senere da Løkke i januar 2019 var i Indien under et erhvervsfremstød. Men besøget var dog ikke "officielt."

Så når Mette Frederiksen nu også mødes med præsident Ram Nath Kovind til en formel høflighedsvisit, er det trods alt en understregning af, at forår og sommer har optøet det tidligere så dybfrosne forhold mellem Indien og Danmark.

Økonomisk har det selvfølgelig betydning. Indien vil gerne afløse Kina som verdens fabrik og et globalt centrum for industriproduktion. Men geopolitikken er også vigtig. Indien har fået en forstærket rolle i kraft af en opblomstring af det sikkerhedspolitiske samarbejde mellem de fire Quad-lande, USA, Japan, Australien og Indien. Målet er at inddæmme Kinas økonomiske, teknologiske og militære ambitioner.

Et tættere indisk-dansk forhold kan derfor både rent kontant kaste noget af sig i forhold til øget eksport og dansk teknologioverførsel til et land, hvor Bank of America Securities regner med en årlig vækstrate på 6 pct. af bnp i en årrække. Men også placere Danmark i en ny situation i Asien, hvor man nu både har et "grønt strategisk partnerskab" med Indien og siden 2008 et "omfattende strategisk partnerskab" med Kina.

Alternativ til Kina

Med andre ord, kan de danske storpolitiske æg nu fordeles i to kurve. Og det kan også, som beskrevet i Statsministeriet, få betydning for den omlægning af de globale forsyningskæder, der efter covid-19 pandemien er meget fokus på. Især af råstoffer til farmaproduktionen og værnemidler – hvor meget produceres i Kina – men også industrielt bredspektret. Skal der produceres mindre i Kina og mere i Indien, er det en *no brainer*, at det er af dansk interesse både som produktionssted og som eksportmål.

Det, som man i Statsministeriet pakker ind i diplomatiske vendinger sagde fhv. statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) i denne uge klart til Berlingske. "Vi behøver et klart alternativ til Kina, når vi skal finde investeringer i Asien, og når vi taler om udbudskæden af varer. Hidtil har mange virksomheder haft underleverandører placeret i Kina. Det har vist sig på det seneste, hvor nemt forsyningen kan blive afbrudt og misbrugt af det kinesiske styre."

> *"Vi behøver et klart alternativ til Kina, når vi skal finde investeringer i Asien*

Et emne, som også er højt på EU´s dagsorden, hvor man er i færd med at finde fælles ben at stå på i forhold til Kina. Hvilket ikke lykkedes på et uformelt EU-topmøde først på ugen.

Vejen banet ny stor allieret

Men for Danmarks vedkommende er vejen banet til at få en ny stor allieret i Asien. Måske inderne på et tidspunkt under det officielle besøg vil spørge til kravet om at få udleveret Niels Holck til retsforfølgelse for hans rolle i et nedkast af fire ton våben i delstaten Vestbengalen i 1995. Men det bekymrer ikke i Statsministeriet. Fordi inderne accepterer, af sagen "kører i separat juridisk spor."

Men den 26 år gamle sag synes dog ikke helt glemt. Da udenrigsminister Subrahmanyam Jaishankar i september besøgte Danmark, spurgte han til udleveringen af Niels Holck. Omvendt arbejder Holck nu på at få sagen erklæret for forældet, så den kan blive endelig begravet.

Utvivlsomt er netop den begravelse og fuld normalisering fortrinsvis i dansk interesse. Indien, med verdens næststørste indbyggertal på 1,38 mia., er på vej til til at også at indtage en podieplads i den globale økonomi.

Aktuelt er Indiens verdens sjettestørste økonomi, men kan i 2031 være rykket op på tredjepladsen – kun overgået af USA og Kina. Det på det tidspunkt kan have byttet plads, så Kina er verdens nummer ét.

Tredjestørste økonomi i 2031

Covid-19-pandemien har slået Indien tilbage i det globale kampløb om at være størst. I 2017 beregnede Bank of America Securities, at Indien i 2028 ville overhale Japan som verdens 3. største økonomi, baseret på bl.a. et købedygtigt massemarked og en "modnet" og stabil finanspolitik. Det er nu udskudt tre år på grund af pandemien.

For et par år siden, efter Lars Løkkes møde med Modi, lavede Dansk Industri en begejstret Indien-analyse med overskriften "høj vækst kan åbne dansk eksporteventyr." Man mente, at "Indien er i en rivende økonomisk udvikling og på vej til at blive et af verdens største markeder."

Det kan stadig ske. Men Indien skal rejse sig fra et stort økonomisk hul efter covid-19 krisen. Mange vil huske tv-billeder fra den totale nedlukning og hundredtusinder af fattige indere ude på mange hundrede kilometer lange marcher til deres hjemsteder for at finde mad.

Eksportmæssigt er der ikke sket meget i Holck-årene. De tilgængelige tal går tilbage til 2005 med en vareeksport dengang på beskedne 2,6 mia. kr. I 2020 var det tal næsten uforandret, 2,8 mia. kr. Tjenesteeksporten er til gengæld steget i perioden fra 3,5 mia. kr. til 9,4 mia. kr. og dermed tilsammen 12,2 mia. kr. i 2020. Det kan blive bedre i år, hvor der i første halvår blev solgt for 8,1 mia. kr. Mens den danske eksport til Kina er ca. fem gange større.